

ת"פ 50828/03/18 - מדינת ישראל נגד באסם שוויקי- עניינו הסתיים, מוראד שוויקי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50828-03-18 מדינת ישראל נ' שוויקי ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת בכירה שרון לארי-בבלי
מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד הילה
אקוע

המאשימה

נגד

1. באסם שוויקי- עניינו הסתיים
2. מוראד שוויקי באמצעות ב"כ עו"ד עיסא
מוחמדיה

הנאשמים

גזר דין- נאשם 2

רקע

הנאשם 2 (להלן- **הנאשם**) הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בכתב האישום נטען כי ביום 08.08.17 בשעות הערב, תקפו הנאשם 1 והנאשם את שוכרי שוויקי (להלן- **המתלונן**). נטען כי בעקבות ויכוח בין בניו של הנאשם 1 לסבם, במהלכו העיר להם המתלונן על סגנון הדיבור שלהם, הגיע הנאשם 1 לבית כשהוא מחזיק בשרשרת העשויה מברזל ותקף באמצעותה את המתלונן בראשו, הפילו ארצה והמשיך להכות בראשו, כתפו, אפו וצווארו. לאחר מכן, תקף הנאשם את המתלונן בכך שבעט בו בעודו שרוע על הרצפה. בני משפחה שהגיעו למקום הפרידו בין הניצים, וזאת בעוד הנאשם מחזיק בקרש ומנסה להתקרב למתלונן במטרה לתקוף אותו באמצעותו.

ביום 30.06.19 הגיעו הצדדים להסדר טיעון. הנאשם 1 הודה בעובדות כתב האישום המתוקן על פי תשובתו, שכללה נסיבות נוספות הקשורות לביצוע העבירה, והנאשם 2 הצטרף לדברים אלה. המאשימה ביקשה להסתפק בתשובת הנאשמים כפי שניתנה, ולהרשיעם על פיה. הוסכם כי הנאשם ישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו, וכי המאשימה תעתור לעונש של שלושה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, בעוד ההגנה חופשיה בטיעוניה.

באשר לנאשם 1, ולהשלמת התמונה, יצוין כי הצדדים הגיעו להסדר עונשי סגור, לפיו יושתו של הנאשם 1 שישה חודשי מאסר בעבודות שירות. ביום 05.01.2020, ולאחר שהתקבלה חוות דעת הממונה על עבודות שירות שמצאה את הנאשם 1 כשיר לביצוע עבודות כאמור, הושת עליו עונש מאסר בעבודות שירות כמוסכם, לצד מאסר מותנה ופיצוי

למתלון.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן שהתקבל ביום 01.01.2020 עולה כי הנאשם בן 23 נשוי ואב לתינוק. קורות חייו פורטו בהרחבה בתסקיר. הנאשם נטל אחריות למעשיו, ושיתף כי הרקע לעבירה נעוץ בסכסוך מתמשך בין אביו, הנאשם 1, לסבו ויתר המשפחה המורחבת. הנאשם תיאר כי איבד שליטה לאחר שהבחין שהנאשם 1 הוכה על ידי אחרים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם טרם גיבש מערכת אישיותיות בשלה, וכי יש לו קושי להתבטא באופן רגשי בדבר המורכבויות בחייו. לצד זאת, הודגש כי הנאשם נטל אחריות למעשיו, וכי ההליך המשפטי, הראשון בחייו, היווה עבורו גורם מרתיע. במכלול השיקולים בעניינו, התרשם שירות המבחן מסיכוי נמוך להישנות עבירות אלימות. משכך, המליץ השירות על השתתפות עונש מאסר בעבודות שירות, שיציב לנאשם גבולות ברורים.

תמצית טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה עמדה על נסיבות ביצוע העבירה ועל הפגיעה בערכים המוגנים שבבסיסה. לדבריה, מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. בשים לב לעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי ונטל אחריות למעשיו, ביקשה למקמו בתחתית מתחם העונש ההולם ולהשית עליו חודשיים מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי בסך 1,000 ₪.

ב"כ הנאשם ביקש להימנע מהשתתפות מאסר בעבודות שירות. בתוך כך, עמד על חלקו של הנאשם באירוע, שכלל בעיטה במתלון בעודו שכוב על הרצפה. עוד הפנה להודאת הנאשמים, שכללה את הרקע לביצוע העבירה והעובדה שהוא עצמו הותקף. עוד עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם, כמתואר בתסקיר שירות המבחן, ובפרט על נטילת האחריות והעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי. בשים לב לאמור ביקש להסתפק בענישה צופה פני עתיד. עוד ביקש להימנע מהשתתפות פיצוי וקנס נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, וכן לאור העובדה כי על אביו כבר הושת פיצוי לטובת המתלון.

מתחם העונש ההולם

העבירות שביצע הנאשם פגעו במספר ערכים חברתיים מוגנים, ביניהם הגנה על שלומו הגופני, ביטחונו האישי ושלוות נפשו של המתלון. דומה כי אין צורך להכביר בדבר הסיכון הגלום בעבירות אלימות כגון דא, ונדמה כי אלימות עודנה מהווה דרך נפוצה לפתרון סכסוכים, באופן המחייב את בתי המשפט לנקוט ביד קשה נגד הבוחרים בדרך פסולה זו.

כידוע, בשורה ארוכה מאוד של פסקי דין, עמדה ההלכה הפסוקה על הצורך להילחם ביד קשה בשימוש בכוח הזרוע לפתרון סכסוכים, ואף לנקוט בענישה מחמירה לשם כך. כך למשל, נפסק כי "בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות, לנוכח הפגיעה הקשה בערכים המוגנים של שלמות הגוף והנפש וההגנה על הביטחון, ועל הצורך בהרתעה מפני ביצוע. על רקע התגברות מעשי האלימות אף ניכרת מגמה ברורה בפסיקה של החמרה בענישה בעבירות אלימות בכלל ובעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בפרט, לא כל שכן בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה כבעניינו" (ראו ב-ע"פ 799/19 צ'קול נ' מדינת ישראל (פורסם בבנו, 18.07.19), בפס' 10).

בחינת נסיבות ביצוע העבירה מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינוני;

כאמור, בהודאת הנאשמים מיום 30.06.19 הובהר כי ברקע לביצוע העבירה סכסוך מתמשך הקיים בין הנאשם 1 לבין

אביו, שהגיע לשיאו עם סילוקו של הנאשם 1, ביחד עם הנאשם, בנו, מביתם. המתלונן תפס צד בסכסוך, והדבר הגיע לכדי התנגשות של ממש. עוד עלה כי חודש לאחר האירוע נשוא כתב האישום, הגיע המתלונן מלווה על ידי מספר אנשים, והחבורה תקפה את הנאשם 1 והנאשם שבפניי. מתסקיר שירות המבחן עלה גם כי הנאשם פעל באלימות לאחר שהבחין באלימות שהופנתה כלפי אביו, הנאשם 1. יהיו הסיבות אשר יהיו, ברי כי לא ניתן להעניק הצדקה או הכשר להתנהגות אלימה, ומוטב היה לכלל הצדדים לנגד דרכים חוקיות לפתרון הסכסוך.

באשר לעוצמת האלימות, כתב האישום המתוקן מדבר בעד עצמו, ועולה ממנו מפורשות כי חלקו של הנאשם קטן מחלקו של הנאשם 1, אביו, וכלל, בעיקר, בעיטה בנאשם בעודו על הרצפה. בהמשך, ניסה הנאשם לאיים ולתקוף אותו באמצעות קרש, אולם נעצר על ידי אחרים שהפרידו בין הצדדים.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי בעבירה בה הורשע הנאשם, משיתים בתי המשפט מנעד רחב של עונשים. יודגש כי כל אירוע אלימות שונה בנסיבותיו ממקרים אחרים, ועל כן ישנה חשיבות יתרה לעמוד על נסיבות ביצוע העבירה כפי שמובאות בכתב האישום (ראו והשוו, **בשינויים המחייבים**, ענישה ומתחמי עונש הולם במקרים הבאים: רע"פ 310/18 **אשורוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.02.18); רע"פ 7592/14 **אורי שמעוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.11.14); רע"פ 2114/13 **עבד אל האדי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.03.13); רע"פ 8822/16 **בן עזרי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.11.16)).

בשים לב לכלל האמור לעיל, אני סבורה כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

הנאשם נעדר עבר פלילי וזוהי לו הסתבכות ראשונה בפלילים. מתסקיר שירות המבחן עולה כי נטל אחריות למעשיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם טרם גיבש אישיות, וקיים קושי לביטוי עצמי, וכן העריך כי הסיכוי להישנות עבירת אלימות הוא נמוך. לצד זאת, המליץ השירות להשית עליו עונש מאסר בעבודות שירות שיהווה עבורו גורם מרתיע.

עוד אשקול לזכותו של הנאשם את הודאתו בכתב האישום המתוקן. אכן, הודאת הנאשם ניתנה בפתח דיון ההוכחות בעניינו, ולאחר הגעת העדים לבית המשפט. עם זאת, הודאה זו חסכה, במידת מה, מזמנו של בית המשפט וכן חסכה מן העדים את הצורך להעיד.

נסיבותיו האישיות של הנאשם פורטו אף הן בתסקיר שירות המבחן, ועולה מהן כי הוא אב לתינוק בן מספר חודשים, והוא ורעייתו מתגוררים עם משפחתו המורחבת בדוחק כלכלי.

זאת ועוד; העונש שיושט על הנאשם צריך שיבוא בהלימה מסוימת לעונשו של הנאשם 1, וזאת בהתאם לעיקרון האחידות בענישה. כידוע, עקרון זה זכה במרוצת השנים למעמד מיוחד בשיטתנו המשפטית. בשורה ארוכה מאוד של פסקי דין נקבע כי על הערכאות הדיוניות להקפיד על עקרון זה, ובפרט כאשר עסקין בנאשמים שהורשעו במסגרת אותה הפרשה, לרבות שמירה על מדרג הולם בין העונשים לבין מידת האשמה בבסיס המעשים בהם הורשעו (ראו לעניין זה: ע"פ 2166/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.05.18), בפסקה 10). לצד זאת הובהר כי "אכן, אין המדובר בכלל "מתמטי" שבלעדיו אין, כי אם בשיקול אחד מבין מכלול השיקולים הרלוונטיים לגזירת העונש" (ראו ע"פ 27/17 **בסל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.12.17) בפס' 11). יישום עקרון זה על נסיבות ביצוע העבירה מוביל

למסקנה לפיה יש להשית על הנאשם עונש מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות.

אינני שותפה לדעת ההגנה לפיה יש להסתפק בענישה צופה פני עתיד. ענישה כאמור איננה עולה בקנה אחד עם מעשי האלימים של הנאשם, כמו גם עם מדיניות הענישה הנוהגת והצורך ליתן משקל לשיקולי הרתעה כללית. מעבר לכך, מצאתי כי יש מקום לאמץ את המלצת השירות ולהשית על הנאשם עונש מאסר קצר בעבודות שירות אשר יהווה עבורו גורם מרתיע (ומשכך לא ראיתי לבחון התאמתו לעונש של של"צ, וממילא הדבר גם לא הוצע על ידי השירות או נטען על ידי ההגנה).

בשים לב למצבו הכלכלי ונסיבותיו האישיות כפי שתוארו בתסקיר, אמנע מהשתת פיצוי או קנס. אבהיר כי העונש שיפורט להלן איננו מהווה חריגה ממתחם הענישה לו טענה המאשימה, שכן היא עצמה טענה לעונש שחורג לקולא ממתחם זה.

אני גוזרת אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך חודשיים. המאסר ירוצה בעבודות שירות. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי ביום 18.03.2020 בשעה 08:00 בפני הממונה על עבודות שירות בכלא באר שבע.
- ב. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי שלא יעבור הנאשם עבירת אלימות, לרבות איומים.

מזכירות תשלח גזר הדין לממונה על עבודות שירות.

ככל שקיים פיקדון בתיק - יושב לנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' אדר תש"פ, 04 מרץ 2020, במעמד הצדדים.